

Szerettem az őszi nőket

Szerettem az őszi nőket
gyümölcsillattal jövőket
érett szeptemberedőket
hajnali ködbe tűnőket
az októberi lobogókat
novemberben elhagyókat
mint elúszó gyors hajókat
amíg néztem láttam őket
a folyton télre készülődőket
szemükben is didergőket
(de) fák példáján vetkezőket
igen — a velem vétkezőket
sőhajuk ívén az óh-kat
a velem együtt meghalókat
nagyon szerettem a jókat
vad álomba ringatókat
s az álomból ébredőket
homlokukon a redőket
Holddal Nappal felkelőket
nappal velem bolyongókat
haloványuló bolygókat
csillagokra szakadókat
csillag-gyereket termőket
szerettem az őszi nőket
nem nevezhetem meg ŐKET

Az idők közepén

„Az undort (...) fordítsuk makacssággá”
(Albert Camus)

Érezni iránta valami rendkívüli belső keszont
tűzpiros likacsos nyelvek felnégyeléséből számos
okulásra alkalmas püünkösdi pillanat váraozik
a beugrásra hogy betöltse szívünk kamráit
jóféle dunai kavicssal cementtel s megzabolázza
a földindulásos statikát miszerint dőlni muszáj
alájuk csakhát a gyomor . . . hiába kongat a harang
és haragszik a kongásra érdemesítettek sorfala

*vala minden úgy ahogy az idők közepén égzengés
villám hő és fagyok határán határozunk adatott
megőrizni minden hajszálat történések milliomod
részét az égbolt akkori térképét szemeink sötét
kamoráiban gondosan rejtve mindaddig . . .
a többi már a titkokat előhívók kérlelhetetlen-
ségén hűségén és a papírmínőségen múlhat — Amen.*

...A parthomályban valahol itt lépcsők...

*„Országom határa! — Túlhan
kis házak ülnek meglapultan . . .”
(Illyés Gyula: A Dunánál Esztergomban — 1932)*

*Nagy őszi esők csontváza
ott a kupolák fölött köröz
találgatod: elfoglalt-e már
a város s benne mihez lesz közöd
esőként bújdosó fejedelmek
kialvatlan államminiszterek
vonulnak ki fénylőn a ködből
hogy már félni sem merek
csak sétálok a parthomályban
valahol itt lépcsők foltjai
mint leoltott összeesküvők
hunynak bár nem lehet kioltani
sem ezt sem azt —:*

távoli örökmécset

*s a víz viszi a hangot
két part között a látó szempárt
esőkkel fényes őszi könnyek
a kupolák alatti kérdőíven
csak ennyi lesz: fájt nem fájt
s a váll a kéz meg a láb
sőt a fél agyad is amputálva
nézel e hazá(r)dnyi kis szigetről
a rádkulcsolódó Dunára*